

[Vesterager.]

gende Skala, saa at de efter 6 Aars Tjeneste dels som Elever, dels som Medhjælperer er oppe paa en Løn af 1 590 Kr. og, naar de yderligere har gjort Tjeneste et Aar uden at faa fast Ansættelse, opnaar en Løn af 1 860 Kr.

Man maa altid, naar man vil sammenligne, gøre det loyalt, ellers er Sammenligningen intet værd, og hvis man vil sammenligne Stillingen her med Stillingen paa mange andre Omraader, tror jeg, man maa indrømme, at for disse unge Mennesker er Vilkaarene ikke saa daarlige. Man maa huske paa, at de har Løn hele deres Tjenestetid igennem og i Virkeligheden kan ernære sig ved denne Løn, medens mangfoldige andre, som skal ind i fast Stilling, skal gennemgaa en lang Læsetid og derefter en lang Tid, hvor de maaske skal søge Stilling et uendeligt Antal Gange. Disse Elever er, hvis de ellers opfører sig, som de bør, for at kunne opnaa fast Stilling og passer deres Gerning, sikrø paa at rykke ind i pensionsgivende Stilling i 24 Aars Alderen. Det er en uhyre Fordel fremfor dem, der maa gaa paa Seminarium og efter at have taget Studentereksamen gaa Universitetsvejen, hvorved de ikke er sikre paa i det hele taget at kunne faa nogen Stilling, naar de er færdige med Læsningen.

Jeg har villet anføre disse to Eksempler overfor den Kritik, som det ærede Medlem Hr. Hans Hansen fremsatte, for at vise, hvordan Sagen forholder sig, og hvor lidt Hensyn det ærede Medlem tager til de faktiske Forhold.

Til den højtærede Finansminister skal jeg sige, at jeg kan i mangt og meget henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Partiet Venstre har sagt. Ogsaa jeg har været Medlem af Kommissionen en kort Tid, og naar man tænker paa dennes Arbejde og paa det radikale Venstres Ordførers Stilling her i Salen og den Stilling, som blev indtaget i Kommissionen, maa man blive noget forbavset. Selvfølgelig skal jeg ikke nærmere komme ind paa, hvad der er foregaaet i Kommissionen, skønt jeg for mit Vedkommende ikke vilde have det mindste imod, at alt var kommet frem, hvad vi har foreslaet og drøftet, og at det var blevet bekendt, hvordan vi har stillet os til de forskellige Spørgsmaal, baade Spørgsmaalet om de højere Tjenestemænd og Spørgsmaalet om de lavere lønnede Tjenestemænd.

Der var det interessante ved den højtærede Finansministers Udtalelse, at det var

kun Fordelingen, han talte om. Altsaa Spørgsmaalet om Millionerne, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var ved at komme ind paa i Gaar, kan ganske stryges, saa at kun Fordelingsspørgsmaalet bliver tilbage. Jeg tror ikke, at Fordelingen kunde foretages paa stort anden Maade, end sket er. Naturligvis kunde der nok flyttes nogle Tusinde Kroner fra den ene Side over til den anden, men det vilde betyde uhyre lidt for den store Mængde af Tjenestemænd, her er Tale om. Derfor tror jeg, det havde været mere formaalstjenligt, om man havde undladt at omtale Fordelingen og at tale om, at man kunde have haft Lyst til at give mere, eller at man kunde tænke sig noget helt andet, thi det, der foreligger her, er jo forelagt paa Grundlag af Kommissionens Arbejde og er et Regeringsforslag, som Regeringen altsaa maa staa inde for som det Forslag, den ønsker gennemført.

Den højtærede Finansminister omtalte ogsaa i Dag Forhandlingsretten og sagde, at Tjenestemændene maatte have Lov til at anvende deres Penge, som de vilde. Det har jeg aldrig bestridt, og jeg agter heller ikke at gøre det, jeg skal nok vogte mig for at ville bestemme over, hvordan Tjenestemændene anvender deres Penge, og jeg udtalte udførligt i Gaar, at jeg vilde meget fraraade andre at ville bestemme, hvordan jeg anvender mine Penge. Men Finansministeren vil stadig se bort fra, at her er Tale om Statens Forhold til en Tjenestemandorganisation, der har Forhandlingsret, og at Tjenestemænd ikke kan faa denne Forhandlingsret, undtagen hvis de melder sig ind i denne Organisation, og saa vil den ikke blot udøve Forhandlingsretten, men ogsaa have Ret til at disponere over Anvendelsen af Medlemmernes Bidrag i partipolitisk Øjemed i Overensstemmelse med Ledernes politiske Anskuelser.

Det er dette, jeg har reageret overfor, idet jeg har sagt, at det kan ikke være rigtigt, at Forhandlingsretten er et Monopol for Foreningerne, som Tjenestemændene maa bøje sig for. Forholdet bør absolut være upolitisk. Det bør ikke være saadan, at det skal være forbundet med Bidrag til en bestemt partipolitisk Kasse at være Medlem af en Organisation, der har Forhandlingsret. Og dette siger jeg ikke, fordi jeg ønsker, at det skal være i den ene eller den anden politiske Retning, thi det skal hverken være til Konservativer eller Venstre eller Socialdemokrater, der skal gives et saadant Bidrag. Det er en rent faglig Organisation og maa være det. Jeg ønsker aldeles ikke, at man paa